

Стаменка

Пакъ ще бжде, Аничке.

Рашко

Ехъ! Нѣма нищо, нѣма нищо.

Стаменка

Ела да ти покажа стаята.

Аничка (става)

Наистина! Да я видя.

Стаменка

Тя си е таквазъ, каквато я знаешъ. Чиста е...
(Влизатъ въ стаята)

Рашко (ходи развълнуванъ. На Любена)

Можà ли да я познаешъ? Азъ най-напредъ
не можахъ да я позная...

Любенъ

И азъ не можахъ да я позная.

Рашко

Аничка... Гледай я ти нея, Аничка...

Стаменка (излиза съ Аничка отъ стаята)

Следъ тебе една студентка стоя, отъ тамъ
насетне е все праздна.